

Europa moet sterker uit deze crisis komen: Gezamenlijk opiniestuk van voorzitter Sassoli, voorzitter Michel en voorzitter von der Leyen

Brussel, 9 mei 2020

In 1950 bevond Europa zich in een crisis. De Tweede Wereldoorlog had het continent tot puin herleid, zowel fysiek als op economisch vlak. De politiek ging op zoek naar een manier om ervoor te zorgen dat de verschrikkingen van de oorlog zich nooit meer zouden herhalen. Zo stond Europa ervoor toen de minister van Buitenlandse Zaken van Frankrijk, Robert Schuman, op 9 mei zijn visie uiteenzette over hoe Europa volgens hem dit doel van "nooit meer oorlog" zou kunnen bereiken. Zijn oplossing was de oprichting van gemeenschappelijke instellingen, zodat oorlog niet alleen ondenkbaar, maar ook materieel onmogelijk zou worden. Zijn woorden gaven de geschiedenis een nieuwe wending. Ze legden de basis waarop zijn generatie en volgende generaties begonnen te bouwen aan de Europese Unie zoals we die vandaag kennen.

Dit jaar is het 70 jaar geleden dat de Schumanverklaring werd uitgesproken en bevindt Europa zich opnieuw in een crisis. De voorbije maanden heeft het coronavirus in heel Europa meer dan 100 000 mensen van het leven beroofd. Om de verspreiding van het virus te stoppen, zien honderden miljoenen mensen hun dagelijks leven ingeperkt door ongeziene maatregelen.

Wij, de leiders van de drie belangrijkste EU-instellingen, denken vandaag in de eerste plaats aan alle mensen die een dierbare hebben verloren. Wij spreken onze dankbaarheid uit aan alle essentiële werknemers, die dag in dag uit blijven werken tijdens deze crisis. Aan de mensen die in onze ziekenhuizen en zorginstellingen aan de frontlijn staan en vechten voor elk leven. Maar ook aan pakjesbezorgers, winkelbedienden, politieagenten en al die anderen die ervoor zorgen dat het dagelijks leven niet stilvalt.

We zijn ook dankbaar voor de solidariteit en de burgerzin die de inwoners van Europa hebben laten zien. We bedanken de miljoenen vrijwilligers die overal waar het nodig was een helpende hand hebben geboden, door boodschappen te doen voor een oudere buur, mondkmaskers te naaien of geld in te zamelen voor mensen in nood. Europa is op zijn best wanneer het zijn warme en solidaire kant laat zien.

Europa heeft krachtig gehandeld om ervoor te zorgen dat de interne markt bleef draaien. Medisch materiaal kon zo tijdig aankomen op de plek waar dokters en verpleegkundigen het nodig hadden. Beademingsapparaten werden daarheen gebracht waar ze levens konden redden. En de rekken van onze winkels bleven steeds gevuld met voedingsmiddelen en andere essentiële producten.

We namen ongeziene beslissingen om nationale regeringen de financiële ademruimte te geven die ze nodig hadden om de onmiddellijke crisis de baas te kunnen. We vormden het Europees stabiliteitsmechanisme om tot een instrument om COVID-19 te bestrijden. We hebben 100 miljard euro vrijgemaakt om Europeanen aan het werk te houden, door steun te geven aan nationale regelingen voor werktijdverkorting. En de Europese Centrale Bank nam ongeziene maatregelen om ervoor te zorgen dat mensen en bedrijven geld konden blijven lenen.

Onze taak zit er nog lang niet op. Verschillende lidstaten zetten voorzichtige stappen om de lockdown en de beperkingen geleidelijk op te heffen. Daarbij moeten het redden van levens en de bescherming van de meest kwetsbare mensen in onze samenleving altijd voorop blijven staan. We moeten onze uiterste best blijven doen om onderzoek naar een vaccin voor het coronavirus te ondersteunen. Op 4 mei vond er een succesvolle donorconferentie voor mondiale respons plaats waarop 7,4 miljard euro werd ingezameld. Gezondheidsorganisaties van over de hele wereld kwamen hier bijeen om samen te werken rond vaccins, behandelingen en diagnostiek. Dit toont aan hoe snel de wereld zich voor een gemeenschappelijke zaak kan inzetten. We moeten deze dynamiek in stand houden en de wereld verenigen in de strijd tegen het coronavirus. Europa kan hierin een doorslaggevende rol spelen.

Tegelijkertijd moeten de lidstaten de nodige ruimte krijgen in hun begroting om de huidige medische noodtoestand aan te kunnen.

Ook moeten we klaarstaan voor het herstel. Veel Europeanen vreesden eerst voor hun leven, en nu voor hun baan. We moeten de motor van de Europese economie weer op gang brengen. Laten we hierbij denken zoals Robert Schuman en zijn tijdgenoten – inventief, gedurfd en pragmatisch. Zij lieten ons zien dat je een crisis te boven komt door op een andere manier aan politiek te doen en te breken

met het verleden. Wij moeten dit voorbeeld volgen en beseffen dat we nieuwe ideeën en instrumenten nodig zullen hebben om ons herstel tot een goed einde te kunnen brengen. We moeten ervan uitgaan dat het Europa van na de crisis nooit hetzelfde zal kunnen zijn als het Europa van voor de crisis.

Eerst en vooral moeten we meer doen om het leven van de armste en kwetsbaarste mensen in onze samenleving te verbeteren. Veel te veel Europeanen hadden het al vóór deze crisis moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. Nu zijn er miljoenen mensen die een onzekere toekomst tegemoet zien omdat ze hun baan of bedrijf hebben verloren. Vooral jongeren en vrouwen zijn getroffen. Voor hen moeten we concrete en vastberaden steunmaatregelen nemen. Europa moet krachtig optreden en alles in het werk stellen om levens en inkomens te beschermen, vooral in de regio's waar de crisis het hardst heeft toegeslagen.

Onze Unie moet gezond en duurzaam zijn, en deze les hebben we alvast geleerd uit de crisis: hoe belangrijk het is te luisteren naar wetenschappelijk advies en te handelen voor het te laat is. We kunnen het ons niet veroorloven om onze reactie op de klimaatverandering voor ons uit te blijven schuiven. De Europese Green Deal moet de basis vormen voor ons herstel.

We moeten ook dichterbij de burger gaan staan door onze Unie transparanter en democratischer te maken. De conferentie over de toekomst van Europa zou normaal vandaag van start gaan. De pandemie betekent slechts een uitstel. Deze conferentie zal cruciaal zijn om nieuwe ideeën te ontwikkelen.

We bevinden ons in een periode van tijdelijke kwetsbaarheid. Alleen een sterke Europese Unie kan ons gemeenschappelijk erfgoed en de economieën van onze lidstaten beschermen.

Gisteren vierden we dat 75 jaar geleden een einde kwam aan de Tweede Wereldoorlog. We mogen de gruwel en wreedheid van oorlog nooit vergeten en moeten ons blijven herinneren welke offers nodig zijn om een oorlog te beëindigen. Vandaag staan we stil bij wat er daarna is gebeurd. Laten we de generatie van 1950 als voorbeeld nemen. Deze generatie geloofde dat de puinhopen van de oorlog de basis konden vormen voor een beter Europa en een betere wereld, en stak vervolgens de handen uit de mouwen. Als we deze les niet vergeten, als we verenigd blijven in solidariteit en achter onze waarden blijven staan, dan kan Europa opnieuw sterker uit de crisis komen.

AC/20/841